

hvorpaa han kan komme til at stemme, paa en trykt eller skreven Stemmeseddel. Efter den nugældende Bestemmelse i § 71 skal han jo derimod „nævne saa mange, som der skal vælges fra Valgmandskredsen“, hvorefter „et af Valgbestyrrelsens Medlemmer tilfører paa Valglisten, ved Siden af Vælgerens Navn, dens eller deres Navne, paa hvem han stemmer.“ Det er erkendt fra alle Sider, at dette er en umulig Fremgangsmaade, hvor der, som navnlig her i Kjøbenhavn, skal stemmes paa Hundreder af Valgmænd. Derfor blev der ogsaa for nogle Aar siden — saa vidt jeg erindrer i Samlingen 1889—90 — gjort et stærkt Forsøg paa at faa en ny og brugelig Ordning gennemført, men skønt Sagen da blev ført lige til Fællesudvalg, strandede den alligevel. Nu staa vi atter over for nye, almindelige Valgmandsvalg, blandt andet her i Byen, og derfor er det efter min Mening paatrængende nødvendigt at faa en brugelig Ordning bragt til Bese. En saadan vil jo — i Tilgift kan jeg sige — opnaas ved det foreliggende Lovforslag, og dette er altsaa ogsaa en Grund til at søge det fremmet. Hermed tillader jeg mig paa Forslagsstillernes Vegne at anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling i dette Ting.

Judenrigsministeren (Hørring): Det foreliggende Forslag er jo overensstemmende med det Forslag, som blev vedtaget af det høje Ting i sidste Samling. Jeg kan med Hensyn til min Stilling til Forslaget henholde mig til de Udtalelser, som jeg havde Lejlighed til at fremkomme med under Sagens Behandling forrige Gang, og jeg skal dertil føje, at jeg anser det for heldigt, at denne Sag saa tidligt i Rigsdagssamlingen som muligt vil kunne forlade Folketinget og komme op i Landstinget. — Med Hensyn til det Forhold, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Evend Høgsbro) fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om Valgmandsvalgene til Landstinget, skal jeg dog minde om, at man har jo allerede her i Kjøbenhavn en Praksis for, hvorledes man undgaar de Ulemper, der vilde følge af, at man nøje holdt sig til Ordene i Valglovens § 71, og denne Praksis er bleven godkendt af Landstinget, saaledes at der jo ikke derfor kan siges at foreligge nogen paatrængende Nødvendighed for en Reform inden næste Landstingsvalg. Det er kun, fordi det ærede Medlem brugte nogle stærkere Udtryk i saa Henseende, at jeg tillader mig at fremsætte denne Bemærkning, thi at det Forhold, han har peget paa, kan indeholde en Opfordring til at søge en anden Ordning, erkender jeg fuldt ud.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Evend Høgsbro): Det er mig vel bekendt at der er indført en Praksis, hvorved man er kommen ud over de Ulemper, som § 71 medfører, men dette er kun Bevis paa, at § 71, som den nu foreligger, umulig kan følges; det er intet Bevis paa, at den er stemmende med § 71. Det tror jeg heller ikke, at man fra nogen Side har paastaet.

Ordføreren: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal fremkomme med. I det jeg i øvrigt kan slutte mig til det, den ærede Ordfører her har fremsat, vil jeg dog tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger, særlig i Anledning af den af den højtærede Minister fremsatte Udtalelse, at han ikke fandt, at den her foreslaede Foranstaltning var paatrængende nødvendig, da der var indført en Praksis nu med Hensyn til Valgmandsvalgene, der gjorde, at denne Foranstaltning efter den højtærede Ministers Mening ikke var saa paatrængende nødvendig som af den ærede Ordfører fremhævet. Jeg mener nu, at det, som gør, at dette Lovforslags snarlige Vedtagelse er paatrængende nødvendig, er saavel Valg til Folketinget som Valgmandsvalg til Landstinget, og det paatrængende for mig ligger i, at ved hvert eneste Valg kan man paavise Uregelmæssigheder og Forsøg paa Valgtrik eller under alle Omstændigheder det, at Valgene mene, at de stemme under et vist Tryk. Ved det sidste Helsingørvalg havde jeg saaledes Lejlighed til at erfare, at nogle Skovarbejdere fra Tisbø Sogn ikke turde gaa ind og afgive deres Stemme, fordi der bag ved Bisteførerne gik en Skovrider og paraderede. Denne Mand havde i og for sig ikke noget der at bestille, og jeg skal tilføje, at alle andre bleve viste bort — selv den opstillede Kandidat kunde ikke faa Lov til at gaa ind bagved Valglisten —, men denne Mand havde faaet Tilladelse dertil, og det viste sig da ogsaa, at disse Skovarbejdere ikke turde gaa ind og afgive deres Stemme, saa længe han var derinde. Sidst da dette Forslag var til Behandling her, havde jeg Lejlighed til at omtale en hel Del af de Tilfælde, der vare komne frem angaaende formentligt Valgtrik. Det glædede mig da, at det fremgik af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, at han mente, at det, som man særlig maatte lægge Bægt paa, var, hvorvidt Dnsket om en saadan Forandring var stærkt fremme — saaledes er den højtærede Ministers Udtalelser refererede i Folketingstidenden. Naar man da nu ser hen til, at dette Dnske er fremsat paa utallige offentlige Møder, paa saa godt som alle Landets Valgtribuner, at det end-